

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **Mgr. M.K.**, zastoupeného Mgr. Martinem Peškem, advokátem se sídlem Hrabenov 187, Ruda nad Moravou, proti žalované: **Exekutorská komora České republiky**, IČO: 70940517, se sídlem Na Pankráci 1062/58, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí prezidenta Exekutorské komory České republiky ze dne 13. 6. 2013, č.j.: 20130522-2,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí prezidenta Exekutorské komory České republiky ze dne 13. 6. 2013, č.j. Taj 20130522-2 a rozhodnutí Exekutorské komory České republiky ze dne 22. 5. 2013, č.j. Taj 20130522 se ruší.**
- II. **Žalované se nařizuje do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku poskytnout žalobci informaci požadovanou v jeho žádosti ze dne 10. 5. 2013.**
- III. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám advokáta Mgr. Martina Peška náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou původně Krajskému soudu v Brně dne 15.8.2013 domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí prezidenta žalované ze dne 13. 6. 2013, č.j. Taj 20130522-2 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí tajemníka žalované ze dne 22. 5. 2013, č.j. Taj 20130522 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla odmítnuta žádost žalobce o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu

k informacím, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce žádostí ze dne 10. 5. 2013 požádal o poskytnutí informace „Kolik elektronických údajů z centrální evidence exekucí (poskytovaných ve smyslu § 5 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí) poskytla žalovaná v roce 2010, 2011 a 2012.“ Jeho žádost byla odmítnuta s odůvodněním, že požadovanou informaci nelze poskytnout s odkazem na ust. § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť je předmětem obchodního tajemství, přičemž práva k tomuto obchodnímu tajemství vykonává žalovaná a společnost NEUTRICS a.s. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno prezidentem žalované jako odvolacím orgánem.

Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, protože rozhodnutí je nezákonné. Podle žalobce není požadovaná informace obchodním tajemstvím ve smyslu ust. § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Nositelem obchodního tajemství totiž mohou být pouze podnikatelé, přičemž současně se musí jednat o skutečnosti související s podnikem. Žalovaná není podnikatelem a neprovozuje podnik, nemůže tedy být subjektem disponujícím obchodním tajemstvím. Pokud žalovaná v prvostupňovém rozhodnutí argumentovala též výkonem práva k obchodnímu tajemství společností NEUTRICS a.s., v napadeném rozhodnutí se argument již neobjevil.

Dále žalobce namítl, že požadovaná informace není ani tak informací, která by spadala pod definici obchodního tajemství podle definice § 17 obchodního zákoníku.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí navíc žalobce považuje za příliš obecné, nedostatečné a nepřezkoumatelné.

Žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. K námitce, že není podnikatelem, nemůže být tedy nositelem obchodního tajemství, uvedla, že má při výkonu činnosti dvojí postavení orgánu veřejné správy i podnikatele či osoby v postavení obdobném. Za poskytnutí údajů z centrální evidence exekucí náleží žalované odměna, která není příjmem veřejného rozpočtu, nejedná se o daň ani clo, poplatek ani jiné obdobné plnění. Odměna je příjmem žalované a je předmětem daně z přidané hodnoty a daně z příjmu právnických osob. Žalovaná vystupuje v rámci poskytování údajů z centrální evidence exekucí jako prodávající-dodavatel, který poskytuje za úplatu službu určenou k nabídce spotřebiteli, přičemž rozhodující je obsah smluv, nikoliv veřejnoprávní či soukromoprávní postavení dodavatele-podnikatele. Žalovaná je tedy podnikatelem, byť pouze se zřetelem ke své dílčí činnosti poskytování údajů z centrální evidence exekucí. Žalovaná poskytuje služby spočívající v poskytování informací z centrální evidence exekucí soustavně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku, tedy podniká.

K vymezení obchodního tajemství žalovaná uvedla, že požadované informace jsou obchodní povahy, projevují se ve výsledku hospodaření, souvisí s předmětem podnikatelské činnosti žalované i společnosti NEUTRICS a.s. a mají přímý dopad na obchodní záměry uvedených subjektů, na nákladové kalkulace, strategická rozhodnutí. Utajení těchto informací je nezbytné k zajištění ochrany obou subjektů před jejich využitím či zneužitím jinými podnikateli. Požadované informace souvisí s podnikem, neboť žalovaná je podnikatelem, proto pokládá rovněž všechny své věci, práva, jiné majetkové hodnoty sloužící vzhledem ke své povaze k poskytování údajů z centrální evidence exekucí (servery, hardware, softwarová řešení, předměty duševního vlastnictví, podpora) za součást podniku. Požadované informace

mají materiální hodnotu, neboť některé obchodní společnosti (např. Sokordia s.r.o.) provozují podnikatelskou činnost spočívající v jejich předprodeji. Požadované informace jsou v obchodních kruzích nedostupné, což je i příčinou podání žádosti o informace, když žalované je známo, že žalobce figuruje jako společník či statutární orgán u mnoha obchodních společností, které jsou přímými konkurenty NEUTRICS a.s. Žalovaná má vůli utajovat požadované informace a utajení zajišťuje, což vyplývá ze smlouvy uzavřené mezi ní a NEUTRICS a.s., kde je uvedeno, že se všechny skutečnosti plynoucí ze smlouvy o provozování informačního systému centrální evidence exekucí a její realizace považují za důvěrné a utajené. Utajení informací je zajištěno i finančně pod sankcí velmi vysoké smluvní pokuty. Přinucení žalované poskytnout informace by bylo prolomením ochrany obchodního tajemství, vlastnického práva a zásahem do závazkového vztahu mezi žalovanou a NEUTRICS a.s. a současně by vedlo k nekalosoutěžní konkurenční výhodě žalobce.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovanou, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 10. 5. 2013 podal žalobce u žalované žádost o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Ve své žádosti požadoval informaci, kolik elektronických údajů z centrální evidence exekucí poskytovaných podle ust. § 5 odst. 2 a 3 vyhlášky o centrální evidenci exekucí poskytla žalovaná v letech 2010, 2011 a 2012.

Rozhodnutím ze dne 22. 5. 2013 žalovaná žádost žalobce odmítla s odůvodněním, že požadované informace jsou obchodním tajemstvím a práva k tomuto obchodnímu tajemství vykonává žalovaná a společnost NEUTRICS a.s.

Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém rozhodl prezident žalované dne 13. 6. 2013 napadeným rozhodnutím tak, že rozhodnutí prvostupňové potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že požadované informace splňují znaky obchodního tajemství, neboť jsou fakticky obchodní povahy, projevují se ve výsledku hospodaření, souvisí s předmětem činnosti žalované a slouží vzhledem ke své povaze tomuto účelu. Požadované informace mají materiální hodnotu, což se odráží v činnosti a tržní pozici obchodních společností, které předprodávají informace z centrální evidence exekucí, přičemž v obchodních kruzích jsou nedostupné, což plyne i z vůle je utajovat a z faktické činnosti směřující k zajištění utajení těchto informací. Dodala, že žalované za poskytování informací z centrální evidence exekucí plyne odměna, přičemž žalovaná hospodář pouze s příjmy ze své vlastní činnosti a nehospodář s žádnými příjmy z veřejných rozpočtů.

Spis obsahuje výňatek ze Smlouvy o provozování Informačního systému centrální evidence exekucí a poskytování servisní podpory ze dne 1. 11. 20016 uzavřené mezi společností NEUTRICS a.s. a žalovanou, ve které se v článku XII. bod 12.1. uvádí: „*Obě smluvní strany se při uzavírání této smlouvy podle § 271 obchodního zákoníku dohodly, že se zavazují zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s uzavíráním a plněním této Smlouvy. Povinnost mlčenlivosti se vztahuje na veškeré informace a údaje získané v souvislosti s plněním této Smlouvy, zejména na technické podrobnosti, jež souvisí s vytvořením podmínek pro případnou realizaci vzdálené diagnostiky CEE, neboť strany je považují za důvěrné. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení platnosti této smlouvy.*“ V bodě 12. 4. smlouvy se uvádí, že pro porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy je strana, která povinnost porušila, povinna zaplatit druhé straně smluvní pokutu ve výši 500.000 Kč.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), ve znění pozdějších předpisů), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Žalovaná je veřejnou institucí ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, což žalovaná ani nezpochybňuje (ke kritériím, která odlišují veřejnou instituci od instituce soukromé, viz například rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. **I. ÚS 260/06**).

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.

Podle ust. § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“), ve znění platném do 31.12.2013, tvoří obchodní tajemství veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.

Podle ust. § 2 odst. 1 obchodního zákoníku se podnikáním rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

Podle ust. § 125 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále jen „exekuční řád“), ve znění pozdějších předpisů, je centrální evidence exekucí veřejný seznam, který je veden, provozován a spravován žalovanou. Žalovaná zveřejňuje údaje z centrální evidence exekucí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podle odstavce 6 téhož ustanovení náleží za poskytnutí údajů z centrální evidence exekucí žalované odměna, kterou stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

Podle ust. § 5 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí, ve znění pozdějších předpisů, žalované náleží odměna za každé poskytnutí elektronického údaje z evidence, stanoví-li tak exekuční řád. Výše odměny v závislosti na tom, kolik bylo žadateli v kalendářním roce poskytnuto elektronických údajů, činí

do 1 000. poskytnutého údaje	60 Kč,
od 1 001. poskytnutého údaje do	
10 000. poskytnutého údaje	30 Kč,
od 10 001. poskytnutého údaje do	
1 000 000. poskytnutého údaje	15 Kč,
od 1 000 001. poskytnutého údaje	6 Kč.

K námitce žalobce, že žalovaná není podnikatelem, přičemž nositelem obchodního tajemství mohou být ve smyslu zákonné definice pouze podnikatelé, soud konstatuje, že žalovanou nelze označit za podnikatele; její činnost v případě vedení centrální evidence

exekuci nenaplnuje znaky podnikání. Žalovaná je samosprávnou stavovskou organizací, která byla zřízena exekučním řádem (zákonem), sdružuje všechny exekutory a vede seznam exekutorů, kandidátů a koncipientů. Exekuční řád rovněž žalovanou zmocnil k provozování centrální evidence exekucí a k poskytování údajů z této evidence, přičemž za poskytnutí údajů přiznal žalované odměnu, která je příjmem jejího rozpočtu. Aby mohla být činnost žalované při vedení centrální evidence exekucí považována za podnikání, musela by splňovat všechny pojmové znaky podnikání stanovené ustanovením § 2 odst. 1 obchodního zákoníku kumulativně, tyto znaky však činnost žalované nesplňuje: Žalovaná nemůže žádnými tržními nástroji ovlivnit poptávku po poskytnutí elektronického údaje z evidence, zároveň nemůže činnost omezit či ji přestat provozovat jako běžný podnikatel v tržním prostředí, který neprovozuje činnosti, po nichž není poptávka. S tím souvisí i podmínka samostatnosti. Provozování centrální evidence exekucí a poskytování údajů z evidence bylo žalované uloženo zákonem, výše odměny byla stanovena vyhláškou, žalovaná tak má jen minimální prostor pro samostatnou úpravu výkonu této činnosti. Rovněž se nedá říct, že účelem výkonu této činnosti je zisk. Žalovaná totiž danou činnost vykonává primárně jako veřejnou službu, účelem je splnit povinnost, kterou jí uložil zákon.

Námítku žalobce, že žalovaná nemůže být nositelem obchodního tajemství, neboť není podnikatelem, však soud přesto neshledal důvodnou. Povinnými subjekty podle zákona o svobodném přístupu k informacím jsou totiž v převážné většině subjekty, které nepodnikají a vykonávají v širším slova smyslu určitou veřejnou službu. Zařadil-li zákonodárce i přesto do zákona o svobodném přístupu k informacím § 9 odst. 1, lze z toho vyvodit, že hodlal přiznat právo na obchodní tajemství i v souvislosti s jinou činností než podnikáním (viz rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 16.5.2012 sp.zn. 7 A 131/2010).

Soud se poté zabýval druhou námitkou žalobce, že požadované informace nejsou obchodním tajemstvím bez ohledu na to, zda žalovaná je či není podnikatelem. Touto námitkou zjevně žalobce mířil na tvrzení žalované, že požadované informace jsou obchodním tajemstvím nejen žalované, ale i společnosti NEUTRICS a.s.

Aby mohly být požadované informace označeny za obchodní tajemství, musely by splňovat všechny pojmové znaky obchodního tajemství stanovené ustanovením § 17 obchodního zákoníku kumulativně, tyto znaky však požadované informace nenesou:

Z požadovaných informací lze sice ve spojení s ust. 5 odst. 1 vyhlášky o centrální evidenci exekucí rámcově odhadnout odměnu žalované z výkonu této činnosti (respektive minimální a maximální možnou výši této odměny v závislosti na tom, kolik bylo jednotlivým žadatelům v kalendářním roce poskytnuto elektronických údajů – tuto informaci žalobce nepožaduje), vzhledem k tomu, že žalovaná počet poskytnutých údajů ani výši odměny nemůže nijak ovlivnit, nelze v této souvislosti hovořit o obchodní činnosti. Požadované informace tedy pro ni nejsou obchodní povahy. Nelze z nich však dovodit zhora nic ani o obchodní činnosti společnosti NEUTRICS a.s. Nevypovídají nic o jejím případném zisku, natož pak o její obchodní strategii, nákladových kalkulacích, obchodních plánech či o dalších údajích, které mají obchodní povahu. Na to mají informace příliš obecný charakter. Požadované informace nejsou vzhledem k tomu, že nemají vypovídací hodnotu o zisku, způsobilé vypovědět nic ani o majetkových poměrech obou subjektů. Soud dále uvádí, že požadované informace nemají materiální ani nemateriální hodnotu, neboť je není možné v obchodních vztazích nijak využít. Pokud žalovaná ve vyjádření k žalobě argumentuje obchodní činností zprostředkovatelů, například společnosti Sokordia s.r.o., soud poukazuje na skutečnost, že žalobce nepožaduje informace o tom, kolik údajů z celkového počtu bylo

poskytnuto společnosti Sokordia s.r.o. či jiným společností. Požadované informace bez takové specifikace nemají žádnou vypovídací hodnotu. K utajení požadovaných informací, kdy žalovaná poukazuje na smluvní závazek mlčenlivosti mezi žalovanou a společností NEUTRICS a.s., soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č.j. 3 Ads 33/2006-57, ve kterém Nejvyšší správní soud rozhodl, že smluvní závazek mlčenlivosti se nevztahuje na ty údaje, které lze poskytnout na základě právního předpisu, kterým je právě zákon o svobodném přístupu k informacím. Soud dále konstatuje, že podle ust. § 12 odst. 3 exekučního řádu provozuje, vede a spravuje centrální evidenci exekucí žalovaná, outsourcing této činnosti na obchodní společnost pak nemůže mít vliv na povinnost žalované požadované informace poskytnout. S ohledem na to soud konstatuje, že o obchodní tajemství se nejedná, soud tedy námitku žalobce shledal důvodnou.

Námitka žalobce, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je příliš obecné, nedostatečné a nepřezkoumatelné, důvodná není. Napadené rozhodnutí zdůvodnění, v čem konkrétně je spatřováno naplnění znaků obchodního tajemství, obsahuje, byť ve stručné formě. Odůvodnění se však zakládá na nesprávném právním názoru.

Soud uzavírá, že nebyly dány důvody pro odmítnutí žádosti žalobce podle zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť požadovaná informace není obchodním tajemstvím. Požadovaná informace tak měla být žalobci ze strany žalované jako povinného subjektu poskytnuta.

Žalobce tedy se svou žalobou uspěl; soud proto napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost zrušil a současně žalované jako povinnému subjektu podle ust. § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím nařídil, aby žalobci poskytl informace požadované v žádosti ze dne 10. 5. 2013, neboť jsou splněny zákonné podmínky pro jejich poskytnutí.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náhradu nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále náklady za právní zastoupení, tj. za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění, a paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč, tedy celkem 8.228 Kč včetně daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z odměny advokáta a z paušální náhrady hotových výdajů. Celková výše nákladů činí 11.228 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. října 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. L.